

בית המשפט המחוזי בנצרת בשבתו כבית-משפט לערעורים אזרחיים

עמ"ש 50227-01-21 י.פ. נ' ד.א.פ.

לפני כבוד השופט הבכיר שאהר אטרש – אב"ד
כבוד השופטת עירית הוד
כבוד השופט ערפאת טאהא

המערער:

י.פ. ת"ז
ע"י ב"כ עוה"ד דורית עבר סברדליק ואח'

נגד

המשיבה:

ד.א.פ. ת"ז
ע"י ב"כ עוה"ד בלה כהן

ערעור על פסק דינו של בית המשפט לענייני משפחה בטבריה (כב' השופטת ורד ריקנטי רוסהר)
פס"ד מיום 15.12.2020 בתלה"מ 13895-01-18 בתלה"מ 13966-01-18 בתלה"מ 18-6532-07-18

פסק דין

השופט הבכיר ש' אטרש

1. ענייננו בערעור שהגיש מר י.פ. (להלן: "המערער" או "האב") על פסק דינו של בית המשפט לענייני משפחה בטבריה (כב' השופטת ורד ריקנטי-רוסיהר) מיום 15.12.2020 ועל החלטתו מיום 13.9.2020.

2. בפסק דינו הכריע בית המשפט קמא בשלוש תביעות שהתנהלו בין הצדדים: תלה"מ 13895-01-18, תלה"מ 13966-01-18 ותלה"מ 18-6532-07, כאשר הרלוונטית מביניהן לערעור שבפנינו היא ההכרעה בתלה"מ 13895-01-18 שעניינה מזונות אישה וילדים.

רקע עובדתי

3. המערער וגב' ד.א.פ. (להלן: "המשיבה" או "האם") נישאו זל"ז ביום 21.7.2003 והתגרשו זמ"ז ביום 19.12.2018. לצדדים ארבעה ילדים משותפים כולם קטינים: ד' (ילידת 2006...), ר.א. (יליד 2010...) והתאומות א' וא' (ילידות 2015...).

4. במהלך חיי הנישואין התגוררו הצדדים בבית צמוד קרקע שרכשו במשותף בכפר ת'. לאור המשבר הזוגי שאליו נקלעו הצדדים, עזב המערער את הבית ואילו המשיבה והקטינים נותרו להתגורר בו.

5. תוך כדי ניהול הליך איזון המשאבים, הגיעו הצדדים להסכמות במסגרתן רכשה המשיבה את חלקו של המערער בבית תמורת סך של 983,000 ₪.

6. לצורך רכישת חלקו של המערער בבית, נטלה המשיבה משכנתא שבגינה היא נדרשת לשאת בהחזר חודשי בסך 4,200 ₪ ובנוסף נושאת המשיבה בהחזרי המשכנתא הקודמת בסך 1,500 ₪ לחודש, ובסה"כ: 5,700 ₪ לחודש. מנגד, המערער רכש מכספי התמורה ששילמה המשיבה דירה בת חמישה חדרים בעי, מבלי שנדרש ליטול הלוואה או משכנתא לשם כך (ראו: פסקה 34 לפסק הדין).
7. המערער מורה ל... בהכשרתו, עובד כשכיר בחברה למתנ"סים קהילתיים ובמתנ"ס ... ועוסק בתחום גם כעצמאי.
8. המשיבה עובדת כחוקרת ב... וזהו עיסוקה העיקרי. בנוסף, עוסקת המשיבה באופן עצמאי במכירת ... תוצרת עבודת יד, עסק שהוקם על-ידי שני הצדדים עוד במהלך תקופת החיים המשותפת.
9. בהתאם להסכמות הצדדים, הקטינים מצויים במשמורת משותפת. ביחס לקטינים ר.א., א' וא' מתקיימים כיום זמני שהות שוויוניים בשני הבתים, בעוד שעם הבת ד' אין מתקיימים זמני שהות משמעותיים, והיא שוהה מרבית הזמן בבית המשיבה (ראו: פסקאות 22 ו-23, 44 ו-48 לפסק הדין).
10. מאחר וארבעת הקטינים הם כיום מעל גיל 6 שנים, חלה על שני ההורים האחריות למזונותיהם באופן שווה מדין צדקה, וחלוקת החיוב ביניהם תעשה על בסיס יכולותיהם הכלכליות היחסיות ובהתחשב ביתר נסיבות העניין (ראו: בע"מ 919/15 פלוני נ' פלונית, פסקה 28, 19.7.2017, להלן: "בע"מ 919/15").
11. בית המשפט קמא בחן תחילה את צרכי הקטינים ומצא לאמוד את צרכיהם כדלהלן:
- צרכי הקטינה ד': סך 1,800 ₪ לחודש.
צרכי הקטין ר.א.: סך 2,000 ₪ לחודש.
צרכי הקטינות א' וא' סך 2,050 ₪ לחודש עבור כל אחת מהן.
12. אשר להוצאות המדור – מצא בית המשפט קמא, כי לאב אין כיום הוצאה בגין מדור, לעומת האם הנושאת בהוצאה גבוהה בסך 5,700 ₪ לחודש.
13. אשר להוצאות אחזקת המדור – העריך בית המשפט קמא הוצאות אלה בחלק המיוחס לקטינים בזמן שהותם בבית האם בסך 900 ₪ לחודש, ובבית האב בסך 600 ₪.
14. בהמשך בחן בית המשפט קמא את יכולותיהם הכלכליות של הצדדים, שהנה הסוגיה העיקרית העומדת להכרעה בערעור זה. בית המשפט קמא מצא להעמיד את השתכרותו של

האב, לרבות פוטנציאל השתכרותו, על סכום של 12,500 ₪ - 13,000 ₪ לחודש, ואת הכנסתה של האם מעבודה על כ- 12,000 ₪ לחודש וייחס לה פוטנציאל הכנסה נוסף בגובה של בין 500 ₪ - 1,000 ₪ לחודש מעסק מכירת ה..., כך שהכנסתה ופוטנציאל הכנסתה זהים לאלה של האב. למרות שמדובר ביחס זהה, הפחית בית המשפט קמא הוצאות המדור של האם בגין חלקה (בסך 2,850 ₪ לחודש), באופן שהכנסתה הפנויה עומדת ע"ס 10,150 ₪, מה שהביא ליחס הכנסות של 56% לאב ו- 44% לאם.

15. על יסוד האמור, קבע בית המשפט קמא את גובה החיוב, בהתחשב בהסכמות הצדדים ביחס לזמני השהות והיותם מצויים במשמורת משותפת, וחייב את האב בתשלום מזונותיה של ד' בסכום של 1,000 ₪ כולל מדור, מזונותיו של הקטין ר.א. בסך 450 ₪ לחודש כולל מדור, ומזונותיהן של הקטניות א' וא' בסך 450 ₪ לכל אחת מהן, כולל מדור.

16. המערער אינו משלים עם פסק דינו של בית המשפט קמא ומכאן ערעורו שבפנינו.

טענות המערער

17. תחשיב ההכנסות הפנויות שערך בית המשפט קמא לקוי ושגוי בעיקרו, מן הטעם שהחסיר וקיזז מהכנסות המשיבה את מחצית מתשלומי המשכנתא שהמשיבה משלמת.

18. המערער טוען, כי העדפתה ובחירתה של המשיבה להמשיך ולהתגורר בבית פרטי רחב ידיים ויוקרתי תוך נטילת משכנתא עצומה לצורך כך וזקיפת נתון זה לחובתו של המערער הנה פסולה, שגויה ואינה עולה בקנה אחד עם הגיונם של דברים. לדידו, תשלומי המשכנתא הגבוהים שהמשיבה נטלה על עצמה הם בגדר מותרות, הם מהווים רכיב הוני ומכוונים להגדלת הונה ורכושה, וככאלה אינם אמורים להיות בעוכריו של המערער ולרבוץ לפתחו. חיובו של המערער בהם משול לעשיית עושר ולא במשפט.

19. שגגה זו של בית המשפט קמא הביאה לתוצאה של יחסיות שגויה בהכנסות הצדדים, וכפועל יוצא גרמה לשגגה בעצם השתת מזונות על המערער, מאחר ויחס ההכנסות הנכון הוא כזה שלפיו הכנסות המשיבה עולות על הכנסות המערער, והיא זו שצריכה לשלם לו מזונות בהינתן זמני השהות השוויוניים.

20. לא היה מקום לחייב את המערער במדור בהינתן חלוקת הזמנים השוויונית והעובדה שכל אחד מהצדדים מספק לקטינים מגורים בעת שהותו עמו.

21. בית המשפט קמא החמיר בכל הכרוך בנתוני שכרו של המערער לרעתו ולחומרא מחד, והקל בכל הכרוך בנתוני השכר של המשיבה לטובתה ולקולא, מאידך.

22. שגה בית המשפט קמא כאשר העמיד את הכנסותיה של המשיבה מעסק ה... על הצד הנמוך בסך של 500-1000 ₪. המשיבה נמנעה מלהגיש ראיות באשר לגובה הכנסותיה מעיסוק זה והיה מקום לזקוף זאת לחובתה ולקבוע כי הכנסתה מעסק ה... עומדת על 5,000 ₪ כפי שהצהירה בעת נטילת המשכנתא.

23. שגה בית המשפט קמא כאשר התעלם מסוגיית נטל הנסיעות המוטל כולו על המערער. בית המשפט קמא קבע כי בין הצדדים מתקיימת משמורת משותפת, ובהינתן האמור נדרש מעבר של הקטינים בין הבתים, תוך שהמשיבה מתגוררת בכפר ת' והמערער מתגורר בע'. הסעת הקטינים מתבצעת על ידי המערער. מדובר בנטל כבד המגיע כדי 4 נסיעות שבועיות הלך וחזור ומשמעותו הכספית עומדת על כאלפיים ₪ לחודש. לאור זאת, היה על בית המשפט קמא לקבוע כי המשיבה תחלוק בנטל הנסיעות המעשי עם המערער או לחלופין, תשלם לו את מחצית עלותן.

24. שגה בית המשפט קמא בקביעותיו בעניין תשלומי הביטוח הלאומי, עת שהורה כי אלה יתקבלו במלואם בידי המשיבה. בהינתן משמורת משותפת ופערי השכר הזניחים בין הצדדים, היה על בית המשפט קמא לקבוע כי תשלומי הביטוח הלאומי יחולקו ביניהם בחלקים שווים, כך גם באשר למענקי קורונה בגין הקטינים ששולמו במלואם לידי המשיבה.

25. שגה בית המשפט קמא משקבע כי הוכח לפניו שהאם מהווה הורה מרכז וכי עיקר רכישות הביגוד וההנעלה עבור הקטינים מתבצעות על ידה. המערער טוען, כי הוא רוכש לקטינים בעצמו את כל מצרכיהם.

26. בית המשפט קמא יצר בפסיקתו בית עשיר ובית עני.

27. שגה בית המשפט קמא בהתעלמותו או בהימנעותו מלהידרש לנתונים העדכניים הרלוונטיים לכתיבת פסק הדין. המערער הגיש ביום 13.9.2020 בקשה לעדכון נתונים שעניינה הגדלת הכנסות המשיבה מהשכרת יחידת דיור בביתה והפחתת הכנסות המערער עקב ירידה דרסטית בשכרו. בית המשפט קמא דחה בהחלטתו מיום 13.9.2020 את הבקשה. גם על החלטה זו משיג המערער.

טענות המשיבה

28. המשיבה סומכת את ידה על פסק דינו של בית המשפט קמא. לטענתה, לא נפל רבב בפסק הדין ואין מקום להתערב בו.

29. המערער משיג על קביעות עובדתיות של בית המשפט קמא, כאשר הלכה היא כי אין דרכה של ערכאת הערעור להתערב בקביעות כגון דא אלא במקרים יוצאי דופן, והמקרה עסקין אינו נמנה עליהם.

30. אשר לטענתו העיקרית של המערער, ולפיה, שגה בית המשפט קמא כאשר קיזז סך של 2,850 ₪ (מחצית מחיוב המשכנתא של המשיבה) ובכך הגדיל את הפער בין יכולותיהם הכלכליות של הצדדים – טוענת המשיבה, כי בית המשפט קמא לא שגה והוא איננו כפוף לחישובים אריתמטיים מדויקים. הנוסחה האריתמטית היא כלי עזר בלבד, ועל בית המשפט להפעיל שיקול דעת אשר לחיוב גופו, בשים לב למכלול נסיבות העניין.

31. להפחתת מחצית מחיוב המשכנתא מהכנסותיה של המשיבה לא הייתה השפעה כלשהי על החיוב במדור. לצורך חישוב המדור, קבע בית המשפט קמא מדור ראוי עבור הקטינים בהתאם לגובה הוצאת המדור כפי שהייתה ערב פרידת הצדדים, היינו סך של 1,500 ₪ לחודש.

32. אשר לדחיית בקשתו של המערער בעניין עדכון נתונים – טוענת המשיבה, כי החלטת בית המשפט קמא היא חלוטה, והמסמך שהמערער ביקש להגיש היה ברשותו כבר בחודש 5/2019.

33. אשר לטענת בית עני ובית עשיר – טוענת המשיבה, כי בית המשפט קמא פסק בהתאם להלכה, לפיה, חלה על ההורים חובה להעניק לילדיהם מדור בהתאם לרמת החיים לה הורגלו ערב הפרידה.

34. אשר לנסיעות – נטען כי המערער בחר להעתיק את מקום מגוריו מכפר ת' לע' ואין לו להלן אלא על עצמו.

35. אשר לקטינה ד' – נטען כי אין מתקיימים איתה זמני שהות שווים אלא שעות בודדות בלבד. בהתאם לכך, מזונותיה נקבעו בשיעור נמוך.

דין והכרעה

36. לאחר בחינת פסק דינו של בית המשפט קמא, כתב הערעור וכתב התשובה ולאחר שמיעת טיעוני הצדדים, נחה דעתי כי דינו של הערעור להתקבל באופן חלקי.

37. עיקר ערעורו של המערער מתמקד בהשגה נגד הפחתה או קיזוז סך של 2,850 ₪ (מחצית מחיוב המשכנתא של המשיבה) מיכולתה הכלכלית של המשיבה, וכתוצאה מכך הגדלת הפער בין יכולותיהם הכלכליות של הצדדים. אני מקבל את ערעורו של המערער בנקודה זו, מהטעמים שיפורטו להלן.

38. הפחתת מחצית מסכום ההחזר החודשי של המשכנתא מהכנסות המשיבה וכפועל יוצא מכך הגדלת הפער בין הכנסות הצדדים אינה מנומקת, ולטעמי אינה מוצדקת.

בהתאם להלכה הפסוקה: "כאשר אחד מבני הזוג משלם את החזרי חוב המשכנתא בגין זו הרובצת על דירה בבעלות שני בני הזוג, הוא מגדיל את הונו (הקפיטל) של בן הזוג השני, בכך שהוא מגדיל מידי חודש בחודשו את חלקו "הנקי" של אותו בן זוג במחצית הדירה. מכאן, שנושא חיוב בתשלום המשכנתא הוא עניין הקשור בקניין וברכוש המשותף של בני הזוג, ואין לעניין זה ולא כלום לחובתו וחבותו של בעל-אב (...) במזונות אשתו וילדיו" (ע"א [864/94 שוקר נ' שוקר](#), (20.12.1994); ראו גם: עמ"ש (מחוזי-חי') 52270-02-18 פלוני נ' פלונית (07.01.2019); תלה"מ (משפחה-ת"א) 55934-03-17 פלוני נ' אלמונית (11.02.2018).

בענייננו, מדובר בהחזרי משכנתא שהמשיבה משלמת עבור בית שבבעלותה, ובכך היא מגדילה את הונו. נושא החזרי המשכנתא הוא עניין הקשור בקניינה הפרטי של המשיבה, ואינו משליך על קביעת יכולתה הכלכלית. אמנם המשיבה מקטינה הלכה למעשה את יכולתה הכלכלית אך בה בעת היא מגדילה את הונו, וזאת לפי בחירתה החופשית. אין בכך כדי להצדיק הפחתת מחצית סכום ההחזר החודשי של המשכנתא מהכנסותיה של המשיבה, שכן כידוע, יכולתו הכלכלית של הורה נקבעת תוך הערכת יכולתו הכלכלית הכוללת ב"ראיה רחבה" מכל המקורות הכלכליים העומדים לרשותו (ראו: בע"מ 919/15, פסקה 28; פסקה 34 לפסק הדין קמא; עמ"ש (מחוזי-חי') 41465-10-17 ש. נ' ש., (25.10.2018).

39. כפי שקבע בית המשפט קמא "בכל הנוגע להוצאת המדור, אין ספק שהאם נושאת בהוצאת מדור משמעותית, אולם מדובר בהוצאה שהיא תולדה של בחירה אישית של האם להישאר ולרכוש את זכויות האב בבית המגורים המשותף, אשר הינו בית פרטי רחב ידיים (כ-230 מ"ר), לדבריה על מנת להשאיר את הקטינים באזור מגוריהם ולמנוע מהם זעזועים נוספים כתוצאה מפרידת הוריהם. הוצאתה הנוכחית של האם בגין מדור, גדולה אפוא כמעט פי 4 מהוצאת הצדדים בתקופת החיים המשותפת בגין מדור. האב לעומת זאת העדיף לרכוש מדור צנוע יותר, דירה לעומת בית פרטי ובאזור יקר פחות, ע' בהשוואה לכפר ת', ובכך נחסכה ממנו הוצאה בגין מדור, אם כי הוא השתמש בכל ההון שקיבל מהאם לטובת מימון הקניה" (פסקה 53 לפסק הדין).

המשיבה העדיפה להמשיך ולהתגורר בבית פרטי רחב ידיים, תוך נטילת משכנתא והתחייבות להחזר חודשי בסכום גבוה. זקיפת נתון זה לחובת המערער שגויה, אינה צודקת ופותרת פתח לביצוע מניפולציות בכל הנוגע לרכישת דירה תוך נטילת משכנתא בידיעה מראש שבית המשפט יזקוף חלק מסכום החזר המשכנתא לחובת הצד השני, וזאת אין לעודד (ראו: תמ"ש (משפחה-נצ') 1724-02-15 ע.ג. נ' א.ג., (10.2.2016).

במקרה דנן, המשיבה הייתה יכולה לבחור להתגורר בבית צנוע יותר ללא צורך בנטילת הלוואה, כפי שעשה המערער.

40. משקבעתי שלא היה מקום להפחית מחצית מהחזר המשכנתא מהכנסותיה של המשיבה יוצא, כי יחס הכנסותיהם של הצדדים הוא 50% למערער ו-50% למשיבה, היינו, יחס ההכנסות ופוטנציאל השתכרות הצדדים זהה, כפי שקבע בית המשפט קמא (לפני ההפחתה). לאור זאת, ובשים לב למשמורת המשותפת ביחס לקטינים ר.א., א' וא', אין מקום לחיוב המערער במזונותיהם.

41. אשר למדור – בית המשפט קמא קבע מדור ראוי עבור הקטינים בהתאם לגובה הוצאות המדור כפי שהייתה ערב פרידת הצדדים, היינו בסך של 1,500 ₪ לחודש (פיסקה 55 לפסק הדין).

יש טעם בטענות המערער, לפיהן היות וזמני השהות של הקטינים ר.א., א' וא' הם שווים ושני הצדדים מספקים לקטינים אלה מדור ראוי, אין לחייבו בהוצאות מדור עבורם.

42. אשר לד' – כפי שקבע בית המשפט קמא : **"שונים הם פני הדברים ביחס לקטינה ד', שכן בעניינה למרות שהוסכם בין הצדדים ביום 12.1.20 שזמני השהות עם האב יהיו חופפים, ככל הניתן, לזמני השהות של יתר הקטינים, ולו באופן הדרגתי (ר' תסקיר שירותי הרווחה מיום 1.1.20), הרי שבפועל, לא הורחבו זמני השהות"** (פיסקה 48 לפסק הדין. ראו גם: פסקאות 22-23 לפסק הדין). בקביעת גובה החיוב במזונות ובמדור, הבחין בית המשפט קמא בין עניינה של ד' ובין עניינם של שאר הקטינים בהתחשב בשוני בזמני השהות.

בקביעת מזונותיה של ד' התחשב בית המשפט קמא במכלול הנסיבות לרבות סרבנות הקשר עם האב, ומצא לחייב את האב בתשלום מזונות מופחתים בסך 800 ₪ לחודש (פיסקה 52 לפסק הדין).

אשר להוצאות מדור עבור ד' - בית המשפט קמא העמידן על סך 200 ₪ לחודש, זאת בהתחשב בעובדה שאין מתקיימים עמה זמני שהות כולל לינה (פיסקה 56 לפסק הדין).

משאין חולק על כך שד' שוהה מרבית זמנה בבית המשיבה ואין מתקיימים עם המערער זמני שהות משמעותיים, ומשהתחשב בית המשפט קמא בעובדה זו לצורך קביעת גובה החיוב במזונותיה ובהוצאות המדור שלה, אין מקום להתערב בקביעותיו, ויש להותיר אותם חיובים על כנם.

43. אשר לנסיעות – דין הערעור ברכיב זה להידחות, שכן חובתו של כל הורה לדאוג להוצאות הילדים כשהם ברשותו, כולל רכיב ההסעות. מה גם, שנטל הסעות הילדים לחוגים או לחברים מוטל על המשיבה. בנוסף, המערער עצמו בחר לגור בע' ועקב כך נדרש להוצאות עבור הסעות. מכל מקום, לא עלה בידי המערער להוכיח את שיעור עלותן של הנסיעות הנטענות.

44. אשר להחלטת בית המשפט קמא מיום 13.9.2020 בגדרה דחה את בקשת המערער "להורות לצדדים לצרף מסמכים בשל חלופ הזמן" וטענותיו בדבר שינוי בהכנסות הצדדים, שעניינו ירידה דרסטית בשכרו של המערער והכנסה נוספת של המשיבה מהשכרת חלק מהדירה - לא מצאתי טעם להתערב בהחלטה זו. הבקשה שהוגשה הייתה כללית וסתמית. לא נטען דבר בעניין ירידה בשכרו של המערער.

לא זו אף זו, בית המשפט העליון קבע, כי במקרים שבהם עולה בידי צד להוכיח שינוי נסיבות מהותי המצדיק עיון מחדש בגובה המזונות – עיון זה יעשה בהתאם להלכה שנקבעה ב**ב"ע"ם 919/15**, וזאת באופן זהיר וקפדני ותוך בחינה מתוחמת של הרכיב הספציפי שבו חל שינוי הנסיבות המהותי (**ב"ע"ם 7670/18 פלונית נ' פלוני**, פסקה 15, 20.1.2021).

לפיכך, אם יסבור המערער כי יש עילה לעיון מחדש בסוגיית המזונות שנפסקו, ומבלי שאביע כל עמדה לגופו של עניין, הוא יוכל לפנות לבית המשפט קמא בבקשה רלוונטית לבחינה מחודשת של סוגיה זו.

45. אשר ליתר טענות והשגות המערער, לרבות בעניין קביעת נתוני השכר של הצדדים, תשלומי הביטוח הלאומי, "בית עני ובית עשיר", קביעת האם כ"הורה מרכזת", הכנסות מעסק ה... – מדובר בקביעות עובדתיות, שאין זו דרכה של ערכאת הערעור להתערב בהן (ראו: ע"א 1596/18 ח'ורי נ' עמוס, פסקה 17 והאסמכתאות שם, 16.3.2020).

יפים לענייננו דבריו של כב' השופט דרורי בע"מ (מחוזי-י-ם) 638/04 ח.ר. נ' ר.ר., [פורסם בבנו] פסקה 56 (23.1.2005), לפיהם:

"בעניין של מדיניות שיפוטית ראויה - לבית המשפט למשפחה יש יתרון רב על פני בית המשפט המחוזי, נוסף על הפער הידוע הקיים תמיד בין ערכאה דיונית לערכאה ערעורית. בית משפט למשפחה הוקם, בין היתר, כדי ששופט אחד יהיה זה אשר יכיר את המשפחה לפני ולפנים (...). גם הכלים שניתנו לבית המשפט למשפחה, כולל: ישוב סכסוכים, שימוש ביחידת הסיוע, ועוד (...), מקנים לבית המשפט לענייני משפחה מעמד מיוחד של מי שבקיא היטב בכל ההיבטים של הסכסוך המשפחתי ומכיר, באופן עמוק יחסית, את הצדדים המתדיינים בפניו במסגרת מכלול המחלוקות שביניהם (החזקת ילדים, מזונות, רכוש וכו'). לכן, מידת ההתערבות של בית המשפט המחוזי בהחלטות מסוג זה של בית המשפט לענייני משפחה, תהיה מועטת ומצומצמת יותר ממידת ההתערבות של ערכאה ערעורית בהחלטותיה של כל ערכאה דיונית אחרת.

על כל פנים, מאליו מובן, כי במקרים בהם סוטה בית משפט לענייני משפחה מן הדין או מפרשו שלא כהלכה, זכאי ואף חייב, בית משפט זה להתערב, וזאת כדי להעמיד את ההלכה על מכונה".

במקרה עסקינן, קביעותיו של בית המשפט קמא בעניינים הנ"ל מבוססות על ממצאים עובדתיים, ולא שוכנעתי בקיומה של עילה או הצדקה להתערב באותן קביעות.

סוף דבר

46. אציע לחבריי לקבל את הערעור באופן חלקי, ולהורות על ביטול חיוב המערער בתשלום מזונות והוצאות המדור של הקטינים ר.א., א' וא', ולדחות את הערעור ביתר השגותיו של המערער.

47. בנסיבות האמור ונוכח התוצאה אליה הגעתי – אציע שלא לעשות צו להוצאות.

שאהר אטרש, שופט בכיר

השופט ע' הוד

אני מסכימה.

עירית הוד, שופטת

השופט ע' טאהא

אני מסכים.

ערפאת טאהא, שופט

הוחלט, אפוא, פה אחד כאמור בחוות דעתו של השופט הבכיר ש' אטרש.

ניתן היום, ב' אדר א' תשפ"ב, 03 פברואר 2022, בהעדר הצדדים.
אנו מתירים את פרסום פסק הדין ללא פרטים מזהים.

ערפאת טאהא ,
שופט

עירית הוד,
שופטת

שאהר אטרש,
שופט בכיר